

בהוצאה ששנים שעשאוה פטורין, והוא הדין לכל מלאכות שבת.

לא יבול אחד לנעול את הבית ונעלו שנים, חייבים, כדין זה אינו יכול וזה אינו יכול, דשניהם חייבים.

ואמאי חייבים שניהם? ליבעי שיעור צידה לזה ושיעור צידה לזה דהיינו שני צבאים?

לאו, משום דאמרינן: שיעור אחד לכולן!

אמר רבינא: אף אנן נמי תנינא: השותפין שגנבו וטבחו חייבין בתשלומי ד' וה'.

ואמאי חייבים? ליבעי שיעור טביחה לזה ושיעור טביחה לזה, דהיינו שתי בהמות?

לאו, משום דאמרינן: שיעור אחד לכולן!

ואמר רב אשי: אף אנן נמי תנינא: שנים שהוציאו קנה של גרדי אורג, שנתון עליו חוט הערב שעולה ויורד בשתי, חייבין.

ואמאי, ליבעי שיעור הוצאה לזה ושיעור הוצאה לזה?

לאו, משום דאמרינן: שיעור אחד לכולם!

אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי: דילמא מיירי דאית ביה בקנה כדי לבשל ביצה קלה לזה וביצה קלה לזה שהוא שיעור הוצאה של עצים?

אמר ליה רב אשי: אם כן, לישמעינן קנה דעלמא שעומד להסקה, ששיעורו בכך, מאי שנא דנקט קנה דגרדי ששיעורו כדי אריגה, אלא ודאי לאשמעינן דסגי בשיעור אחד לשניהם, [דסלקא דעתין דלא שייך בקנה דגרדי יותר משיעור אחד].

ומקשינן: ודילמא דאית ביה כדי לארוג מפה לזה וכדי לארוג מפה לזה? (5)

ומסקינן: אלא מהא ליבא למשמע מיניה.

תני תנא קמיה דרב נחמן: שנים שהוציאו קנה של גרדי פטורין, ורבי שמעון מחייב.

ומקשינן: כלפי לייא כלפי היכא נהפך דבר זה, שהרי רבי שמעון פוטר יותר מכולם בשנים שעשאוהו?

ומתריצין: אלא אימא: שנים שהוציאו קנה של גרדי חייבין דמיירי בקנה כבד, דהוי ליה זה אינו יכול וזה אינו יכול. ורבי שמעון פוטר כדאמרינן לעיל, דרבי שמעון פוטר גם בזה אינו יכול וזה אינו יכול.

מתניתין:

המוציא אוכלין פחות מכשיעור הוצאתן, והוציאן בתוך כלי — פטור אף על הוצאת הכלי, מפני שהכלי טפלה לו, לאוכל. שהרי עיקר כונתו בהוצאה זו אינה בשביל הכלי אלא בשביל האוכלין.

הוציא את האדם החי במטה, הואיל ואינו

5. והא דנקט קנה דגרדי ולא קנה דעלמא, לאשמעינן דאע"ג דאין רגילות לארוג שתי מפות

בקנה אחד מ"מ אם יש בה שיעור לשתי מפות חייב, תוד"ה דילמא.